

Слід зробити наголос на тому, що стратегічний підхід до планування розвитку публічних організацій активно впроваджувався як в Україні, так і інших країнах світу, що надавало можливість вирішувати ті чи інші проблеми розвитку таких організацій. В умовах сьогодення актуальним постає розробка нормативно-правової бази щодо стратегічного розвитку публічних організацій, що потребує подальших досліджень.

Список використаних джерел:

1. Романюк С. А. Теорія та практика стратегічного управління : монографія / С. А. Романюк. – Київ : НАДУ, 2019. – 232 с.
2. Стратегічний план діяльності Міністерства економіки України на 2022–2024 роки. URL: <https://www.me.gov.ua>.
3. Тертичка В. В. Стратегічне управління : навч. посібник / В. В. Тертичка. – Київ : НАДУ, 2014. – 196 с.

ОСОБЛИВОСТІ ВИЗНАЧЕННЯ ЯКОСТІ КАПІТАЛУ

І. І. ПЩЕНКО, студентка 4 курсу
факультету економіки та управління
*ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені В. П. Гетьмана»*
03113 Україна, м. Київ, вул. Дегтярівська, 49
pitsiren@gmail.com

При дослідженні атрибутивного аспекту здатностей капіталу слід звернути увагу на термін «якість капіталу», що висвітлюється науковими публікаціями контекстуально, та науковці не акцентують увагу на особливостях, котрі б розкривали його зміст. Характеристика змістовних аспектів якості капіталу описана у дослідженнях І. Івашковської, яка наголошує на тому, що «для оцінки розвитку компанії з позицій сучасної фінансової аналітики, необхідно виділити ключові вимірювання, що демонструють якість капіталу», а вчена визначає аспекти вимірювань у категоріях ліквідності, ризику та справжньої вартості компанії [1, с. 1]. Але у такому трактуванні йдеться про параметризацію та критерії формалізації характеристик якості капіталу (її виміру), а зміст цієї категорії залишається невизначеним.

Якщо трактувати категорію «якість» у термінах, то це сукупність властивостей, котрі визначають об'єкт як такий і відрізняють його від інших [2]. Інакше кажучи, для визначення якості капіталу компанії необхідно чітко виділити його унікальні ознаки, які будуть слугувати основою для подальшої ідентифікації та формалізації цієї категорії з урахуванням специфіки предметного спрямування. За допомогою критичного аналізу та систематизації наукових праць було визначено, що вчені виділяють такі економічні ознаки капіталу: здатність до відтворення, накопичення,

конвертації форм і створення нової вартості [3]. В умовах сучасної постіндустріальної корпоративної діяльності усталені характеристики набувають нових специфічних ознак, водночас сутність цих аспектів базова з точки зору визначення економічної природи капіталу.

При дослідженні фінансових аспектів капіталу підприємства в рамках моделей обліку та вартісних аналітичних моделей, основними характеристиками яких науковці визначають ризик, ліквідність, прибутковість [3]. Вони набувають специфічних вимірювань, водночас змістовна складова залишається такою ж. Дослідження, які здійснюються за допомогою оцінки капіталу фінансових установ, якість капіталу визначається його придатністю і достатністю, котрі забезпечують платоспроможність та ліквідність банку. Якщо правильно застосувати логіку придатності та достатності імплементувати у визначення якості капіталу промислового підприємства, можна сформулювати логічну структуру, котра буде розкривати зміст досліджуваної категорії, враховуючи іманентні фінансово-економічні характеристики капіталу.

Ключовими словами для морфологічного визначення терміну "достатність капіталу" є: характеристика; загальна оцінка; рівень захисту; статус; здатність; показник та сума. Інакше кажучи, вчені узагальнено описують достатність – це здатність економічного суб'єкту виконувати конкретні функції за належних передумов; це принцип оцінювання потенціалу забезпечення стратегічного розвитку. Оскільки в переважній більшості наукових публікацій враховано особливості достатності капіталу для фінансових установ, функції, котрі відповідають критеріям достатності, визначаються відповідно до специфіки їх діяльності: відповідати тактичним та стратегічним завданням діяльності; покривати втрати; надавати обсяги послуг у запланованій кількості; запобігати банкрутству; виконувати зобов'язання.

У публікаціях на фінансову тематику традиційно використовується термін «придатність капіталу», але його зміст абсолютно невизначений з точки зору розкриття інформації, тобто так як і визначення «якості» та «достатності» капіталу використовується у певному тематичному контексті. Словники визначають придатність як рівень задоволення певних вимог, цілей, призначення, також як адекватність, ступінь пристосованості, можливість застосування. У зв'язку з цим, щоб говорити про фінансову придатність капіталу, тобто про вимоги до нього, необхідно спочатку з'ясувати його призначення, фінансові цілі, яким має відповідати капітал або його різновид. Це в цілісній взаємодії забезпечує формування очікуваних фінансових результатів капіталотворення.

Отже, якість капіталу варто розуміти як сукупність характеристик диференційованих видів капіталу, які проявляються у процесах їх взаємодії та взаємовідносин та визначають рівень його достатності та придатності, котрі у цілісності прояву забезпечують досягнення фінансових результатів, як основи формування доданої та зростання фундаментальної вартості капіталу підприємства. У такій змістовній постановці, можна говорити про

те, що фокусування на процесах формування доданої вартості та забезпечення зростання фундаментальної вартості стають параметрами стратегічного фінансового цілеполягання підприємства та результатом вимірювання управлінських впливів на капітал, що передбачає конкретизацію, формалізацію та реалізацію відповідних заходів з боку менеджменту.

Список використаних джерел:

1. Ивашковская И. В. Стратегический финансовый анализ: Концепции. Москва: Бизнес Элайнмент, 2012. 154 с.
2. Мельничук Д.П. Капітал як базова категорія економічної науки: сучасні підходи та відображення у теорії людського капіталу. Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. 2012. Вип.2 (23). С. 181-188.
3. Рябикіна К.Г. Ефективність управління капіталом підприємств: монографія. Кривий Ріг: Видавництво «Діонат», 2019. 200 с.

ЗАСТОСУВАННЯ МЕТОДІВ ЕКОНОМІЧНОГО АНАЛІЗУ ДЛЯ ОБҐРУНТУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ

Л. О. РУБАН, канд. екон. наук, доцент
*Харківський гуманітарний університет
«Народна українська академія»*

61024 Україна, м. Харків, вул. Лермонтовська, 27

О. С. ДМИТРИЄНКО, студент

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут»

61000 Україна, м. Харків, вул. Кирпичова, 2

lina.ruban@ukr.net

Високий динамізм зовнішнього середовища, пандемія ковід-19, військові дії на території нашої держави приносять активізації досліджень як науковців, так і практиків, присвячених питанням прийняття управлінських рішень. Значна кількість як науковців, так і практиків, приділяють увагу вивченню об'єктивних передумов прийняття ефективних, економічно обґрунтованих управлінських рішень, розробці системи аналітичної підтримки їх розробки.

Одним з підходів до обґрунтування прийняття управлінських рішень є ресурсно-функціональний, який засновано на використанні факторного аналізу та регресійних економіко-математичних моделей (використання стохастичного факторного аналізу дає змогу виявити латентні фактори) [2]. При цьому, детермінований та стохастичний факторний аналізи є основою методології економічного аналізу, оскільки предметом його дослідження є причинно-наслідкові зв'язки між економічними процесами та явищами.